

ΘΩΜΑΣ ΓΕΩΡ. ΜΗΝΟΣ ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ 75 - ΑΘΗΝΑ 106 50
ΤΗΛ. 210-3604049 - FAX: 210-3601458

Η ΦΩΩΛΗ ΤΟΥ ΛΑΜΠΕΡΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ
ΠΑΠΑΦΛΕΣΑ 33
Άγιος Δημήτριος
ΜΠΡΑΧΑΜΙ
Τηλ. 97.34.656

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΛΑΜΠΕΡΙΩΤΩΝ «Ο ΜΕΓΔΟΒΑΣ»
ΕΤΟΣ Β' - ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 7 ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1983

Ο Σύλλογος μας και η μετακίνηση του χωριού μας

Σύμφωνα με το καταστατικό ιδρύσεως του συλλόγου μας, σκοποί του Συλλόγου είναι:

- α) Η πνευματική, ηθική και κοινωνική εξύψωση των μελών του.
- β) Η σύσφιξις των αδελφικών μεταξύ των σχέσεων.
- γ) Η παντοειδής συμβολή εις τον εκπολιτισμόν των κατοίκων της Κοινότητας Λαμπερού Καρδίτσας, και
- δ) Η συμμετοχή εις τας Εθνικές και νομίμους τοπικές εκδηλώσεις.

Άρα ο σύλλογός μας είναι καθαρά εκπολιτιστικός. Δεν έχει σαν σκοπό την μετακίνηση του Λαμπερού και δεν ενεργεί από μόνος του προς αυτή την κατεύθυνση. Γιατί υπάρχει και εκλεγμένο κοινοτικό συμβούλιο κυρίως, και ο σύλλογος των Λαμπεριωτών Καρδίτσας που έχει αυτόν και μόνο το σκοπό, δευτερευόντως, που πιστεύουμε ότι είναι πιο αρμόδιοι φορείς για να ενεργήσουν κατάλληλα.

Ο σύλλογός μας μόνον ενημερώνεται και ενημερώνει τα μέλη του για το ποιές ενέργειες γίνονται και σε ποίο στάδιο βρίσκεται το θέμα. Γι' αυτό και δεν δέχεται καμμία ευθύνη για οποιεσδήποτε ενέργειες γίνονται προς αυτήν την κατεύθυνση.

Εφ' όσον όμως ζητηθεί από τον Πρόεδρο της Κοινότητας, να συμβάλλουμε κατά οποιοδήποτε τρόπο στην πραγματοποίηση αυτού του σκοπού, θα το πράξουμε με μεγάλη προθυμία. Γιατί πιστεύω μας είναι ότι πρέπει να βοηθάμε στην πρόοδο του Λαμπερού.

ΤΟ Δ.Σ.

Ο ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟΣ ΔΡΟΜΟΣ ΤΗΣ ΛΙΜΝΗΣ ΤΑΥΡΩΠΟΥ

Στην εφημερίδα της Καρδίτσας «Νέος Αγών» δημοσιεύθηκε το παρακάτω ενδιαφέρον ρεπορτάζ για τον περιφερειακό δρόμο του Μέγδοβα.

Η Τουριστική αξιοποίηση της γραφικής λίμνης του Μέγδοβα που ανέκαθεν αποτελούσε πάγιο αίτημα των Καρδιτσιωτών και ιδιαίτερα των κατοίκων των γειτονικών χωριών, είναι ένας από τους πρώτους και βασικούς στόχους του πενταετούς προγράμματος 1983 - 87.

Στα πλαίσια του προγράμματος αυτού διατέθηκαν ήδη 9 εκατομμύρια δρχ. για την εκπόνηση μελέτης του οδικού δικτύου του κυκλώματος Ταυρωπού και 2 εκατομμύρια για τη

μελέτη δημιουργίας ναυταθλητικών εγκαταστάσεων στη λίμνη, όπου θα μπορούν να διεξάγονται κωπηλατικοί αγώνες.

Μέχρι στιγμής έχει εγκριθεί η προκαταρκτική μελέτη για το δίκτυο Ταυρωπού, με σχετική απόφαση της διανομαρχιακής υπηρεσίας της 2ης ΠΥΔΕ, ενώ εντός του έτους αναμένεται να παραδοθεί η οριστική μελέτη για το τμήμα Μητροπόλης - Μορφουβιού.

ΠΟΛΛΑ ΠΛΕΟΝΕΚΤΗΜΑΤΑ

Στο σημείο αυτό θα κάνουμε μια παρένθεση: Ο παραπάνω δρόμος που προβλέπεται να δημιουργηθεί στην σελίδα 2

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Από μακριά το βλέπουμε όλοι, σκαλωμένο στην πλαγιά του και ανάμεσα στις δύο χαράδρες του να καμαρώνει για την πολύχρονη ιστορία του.

Από κοντά όμως το βλέπουμε να γαντζώνει τα νύχια του να κρατηθεί απεγνωσμένα. Το κουράγιο του όμως, παρ' όλες τις προσπάθειές του, όσο πάει και το εγκαταλείπει. Τα σπινθηροειδή του ετοιμόροπα, όσα έχουν τη δύναμη να κρατιούνται ακόμη όρθια. Αλλά πόσο θ' αντέξουν ακόμα; Σε πολλά, ο χαλασμός ο χρόνος με τα σαράκια του, άνοιξε πληγές στα σωθικά τους, κατασπάραξε τις πόρτες και τα παράθυρα και γκρέμισε τα μπαλκόνια. Έτσι χάνουν ορθάνοιχτα έτοιμα να καταπιούν ότι τους προσφέρουν οι δυνατοί βοριάδες του χειμώνα και τα δροσερά καλοκαιρινά αεράκια. Και εμείς τα παιδιά του, τι κάνουμε. Γιατί δεν το φροντίζουμε λιγάκι; Γιατί τ' αφήνουμε στο έλεος.

Εδώ μπορούμε να δικαιολογήσουμε κάπως. Περιμένουμε τη μετακίνηση, περιμένουμε καινούριες μέρες, καλύτερες από τις προηγούμενες, που αξελπίσουμε, ότι θα 'ρθουν γρήγορα. Ας ελπίσουμε ότι θα λυθεί το από δεκαετίας και πλέον πρόβλημά μας.

Το πρόβλημα αυτό είναι το σπουδαιότερο, είναι εκείνο που μας κείει περισσότερο, αλλά δεν είναι το μοναδικό. Είναι πολλά.

Ένα από αυτά και που έχει ξεχωριστή σημασία στη ζωή του χωριού, είναι το νερό. Στην υδραντλία, που μας τροφοδοτεί με νερό, για όσους δεν ξέρουν, οδηγεί ένα στενό κι ανώμαλλο άρομακι, που σε πολλά του σημεία δυο άνθρωποι δεν μπορούν να καθίσουν ο ένας πλάι στον άλλο. Η υδραντλία, αν όχι συχνά, πολλές φορές σταματά. Υπάρχουν βλέπετε και οι βλάβες, κάποια υπερφόρτιση, κάποιο εμπόδιο, τέλος πάντων δεν ξέρω από μηχανές, αλλά πάντως να λειτουργεί και χρειάζεται επισκευή. Πως θα μεταφερθεί αυτό το σίδερο των 150 - 200 κιλών; Εμείς βέβαια συμβαίνει, τον περισσότερο χρόνο να βρισκόμαστε μακριά απ' το χωριό. Πως όμως θα το μεταφέρουν οι λίγοι γερόντοι μας που μένουν μόνιμα εκεί και που οι περισσότεροι απ' αυτούς πάσχουν από χρόνια νοσήματα; Πόσος κόπος θα χρειαστεί, πόσος ιδρώτας θα χυθεί, πόσος κίνδυνος για τη σωματική τους ακεραιότητα, αφού ο δρόμος είναι στενός και κάτω από την πίεση αυτού του

βάρους κινδυνεύουν μ' ένα στραβοπάτημα να γκρεμιστούν; Δεν θα ήταν καλύτερα να υπάρχει ένας δρόμος; Ίδσο μεγάλη πολυτέλεια είναι; Γιατί τόσα χρόνια δεν έγινε; Γιατί δεν γίνεται τώρα; Ούτε νομιζω προσκρούει στη μετακίνηση, αφού όπου και να πάμε το νερό μας είναι απαραίτητο.

Ένα μέρος του στενού αυτού δρόμου οδηγεί και στο κοιμητήριο. Σκεφτήκαμε ποτέ κατά βάθος πως πηγαίνουμε τους νεκρούς μας να κοιμηθούν; Φυσικά αναγκαζόμαστε και τους σηκώνουμε στα χέρια. Με καλές καιρικές συνθήκες, λίγη προσπάθεια, λίγη προσοχή, το κατορθώνουμε. Αν όμως είναι χειμώνας και τον συντροφεύουν χιόνια και δυνατοί, παγωμένοι βοριάδες, τότε τι γίνεται; Δεν κινδυνεύουμε να γκρεμιστούμε, αφού κάτω απ' το χιόνι το έδαφος είναι ανώμαλλο και δεν μπορούμε να σταθεροποιήσουμε το βάδισμά μας; Δεν κινδυνεύει να φύγει ο νεκρός απ' τα χέρια μας;

Φτωχέ Λαμπεριώτη μη σου τύχει να υποφέρεις νεκρός!

Ένα άλλο καυτό πρόβλημα είναι η συγκοινωνία μας. Απ' τον περασμένο χρόνο, αν θυμάμαι καλά, εκτός τους καλοκαι-

ρινώς μήνες, η γραμμή μας εξυπηρετείται από πολύ μικρά και πολύ παλιά λεωφορεία. Είκοστός αυτού από το χωριό προς την Καρδίτσα, δεν περνούν κάποια ορισμένη ώρα και αναγκαζόμαστε να περιμένουμε στη στάση με τις ώρες, μέσα στο κρύο. Καμιά φορά συμβαίνει να συμπληρώνονται και οι θέσεις, γιατί είναι πολύ λίγες, και οι χωριανοί μας να μη μπορούν να ταξιδέψουν.

Μήπως οι αρμόδιοι στο χωριό μας, οι ταξιμένοι για να λύνουν τα προβλήματα μας, δεν έτυχε να ταξιδέψουν ποτέ με τη συγκοινωνία στη γραμμή αυτή και δεν γνωρίζουν το πρόβλημά μας; Αν ναι τους το κάναμε γνωστό και αν συνεχισθεί η περιουινή κατάσταση με ά το καλοκαίρι καλό είναι να ενεργήσουμε κατάλληλα.

Και ακόμα καλύτερο θα ήταν, αν καταφέρουμε το λεωφορείο να έρχεται μέσα στο χωριό και να αποφεύγουμε αυτό το Γολγοθά που οδηγεί απ' το σχολείο στη στάση.

Μπορεί τα παραπάνω που γράφτηκαν να είναι δύσκολο να γίνουν. Με λίγη προσπάθεια και καλή θέληση πολλά μπορούμε να καταφέρουμε.

ΣΤΕΛΙΟΣ ΚΟΥΤΗΣ

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΗ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

Από μιά μου επίσκεψη στο Υ ΧΟΠ πληροφορήθηκα ότι η μελέτη για τη μετακίνηση του χωριού μας έχει υποβληθεί τον Ιούλιο του 1983. Η δε ημερομηνία υποβολής προϋπολογισμού της μελέτης στις 20.6.1983 από τον μελετητή κ. Νικ. Σαλαγιάννη και συνεργάτη του Αθ. Παπαγιάννη. Η υποβολή της μελέτης και του προϋπολογισμού έγινε στην Δ)ση Γ6 του ΥΧΟΠ.

Επίσης έγινε και ούλεγχος της υποβληθείσας μελέτης και υπογράφηκε από τον επιβλέποντα μηχανικό κ. Δεληπέτρο της Δ)σεως Γ6 ΥΧΟΠ. Σύμφωνα όμως με τον νόμο 716)77 η μελέτη για να προχωρήσει στο στάδιο της Ρυμοτομίας πρέπει να περάσει ένα τετράμηνο από την ημερομηνία υποβολής της. Τόσον ο κ. Δεληπέτρος όσον και η Προϊστομένη της Δ)σεως Γ6 ΥΧΟΠ κ. Κουτογιάννη δεν έχουν καμιά αντίρρηση να παραβλεφθεί ο νόμος 716)77 για το χρονικό διάστημα που ορίζει και να δοθούν αντίγραφα Μελέτης και να αρχίσει

η Ρλυμοτομηση από την κ. Γισκοπούλου, αρχιτέκτονα του ΥΧΟΠ. Θα γίνει αυτό βέβαια και με την σύμφωνο γνώμη και εντολή του Υπουργού ΧΟΠ κ. Αντώνη Τρίτη.

Επίσης για να σταματήσουν ορισμένες διαδόσεις ότι πρέπει στην συνέχεια να χαρακτηριστεί οικιστική περιοχή κ.ά. ο χώρος της μετακίνησης του χωριού μας, γράφω αυτό που ενδιαφέρει στην περίπτωση μας από τον Νόμο 1337) 83 ΦΕΚ 1ον αριθμ. φύλλου 33 άρθρου 43 παράγραφος 8 «Περί σχεδίων Πόλεων: 1) Μπορεί να εγκριθεί: α) Τοπικό Ρυμοτομικό σχέδιο κατ' εξαίρεση σε περιοχές εκτός του εγκεκριμένου σχεδίου πόλεως και εκτός ορίων οικισμών προ του 1923 για την μεταφορά οικισμών που πλήγηκαν από σεισμούς ή ΚΑΤΟΛΙΣΘΗΣΕΙΣ ή μεταφορά από αρχαιολογικούς χώρους.

Αυτό αφορά τις καταργούμενες διατάξεις του Ν 947)79.

ΑΠ. ΤΣΟΥΚΝΙΔΑΣ

ΑΓΡΟΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

ΠΩΣ ΘΑ ΦΤΙΑΞΟΥΜΕ ΕΝΑ ΚΑΛΟ ΚΡΑΣΙ

Σε λίγο φθάνει ο μήνας Σεπτέμβριος, ο μήνας με τις τόσες και τόσες μεγάλες χαρές, και πιο πάνω απ' όλα με τον αξιοσημείωτο τραγητό. Σε σένα λοιπόν, αγαπητέ φίλε Λαμπεριώτη, ο οποίος παρά τις τόσες και τόσες αντίξοες συνθήκες μοχθείς για να διατηρήσεις το μικρό σου αμπέλι, για να έχεις ένα τσαμπί σταφύλι το καλοκαίρι να γλυκαίνεις το στόμα σου, αλλά και για να φτιάξεις ένα μικρό βαρέλι κοκκινέλι ή ρετσίνα για να απολαμβάνεις και να χαίρεσαι λίγες στιγμές του χειμώνα, σου δίνω λίγες χρήσιμες συμβουλές στις οποίες, αφού προσθέσεις και τη δικιά σου πείρα θα μπορέσεις να φτιάξεις το κρασί σου καλύτερο από το περυσινό. Κρασί που να χαρακτηρίζεται από το άρωμά του, το χρώμα του, την εμφάνισή του, ανδύεται, και πάνω απ' όλα να πίπτει ευχάριστα. Για να πετύχουμε όμως αυτό πρέπει να εξασφαλίσουμε καλή ποιότητα σταφυλιού.

Έχουμε λίγα και καλής ποιότητας σταφύλια κατά πρέμνο. Ενώ όταν αφήνουμε πολλά μάτια, έχουμε πολλά και κακής ποιότητας σταφύλια. Επίσης όταν κάνουμε συστηματική καταπολέμηση ασθενειών (περονόσπορο, ωίδιο, βοτρίτιδα, ενδεμίδα κλπ.) εξασφαλίζουμε καλή ποιότητα σταφυλιών. Οι διάφορες ασθ νειες στο αμπέλι, εκτός του ότι μειώνουν την ποσότητα της παραγωγής, εμποδίζουν και την κανονική ανάπτυξη των συστατικών της σταφύλης και δοθούν στην ανάπτυξη των διαφόρων βακτηριδίων τα οποία με το πάτημα των σταφυλιών περνούν μέσα στον μούστο, προξενώντας αργότερα διάφορες ασθένειες στο αμπέλι, ελκί φροντίδα λοιπόν και επιμέλεια το αμπέλι μας και μετά το κλάδεμα, και να μην το ξεχνάμε και το θυμόμαστε όταν έρχεται ο τραγητός.

Μετά τα παραπάνω, μεγάλη προσοχή θα πρέπει να δώσουμε στον τρόπο του τραγητού, τρόπο πατήματος των σταφυλιών, στη ζύμωση του μούστου και αποθήκευση του κρασιού.

ΤΡΥΓΗΤΟΣ

Θα πρέπει να γίνεται στην κατάλληλη εποχή. Ούτε πρόωμα, οπότε τα σταφύλια δεν θα έχουν πάρει τα αναγκαία σάκχαρα, ούτε και όψιμα, οπότε έχουμε μείωση σε απόδοση. Όταν το σταφύλι μας έχει πιάσει τους 12—13 βαθμούς μωμέ είναι η πλέον κατάλληλη στιγμή για τραγητό. Να τραγούμε με προσοχή χωρίς να σπάζουν οι ρόγες της σταφύλης. Να τοποθετούνται σε ξύλινα ή και πλαστικά δοχεία αφού προηγουμένως τα καθαρίσουμε από τις σάπιες ρόγες και τσαμπιά. Η μεταφορά να γίνεται με ξύλινα κοφίνια και όχι με σιδερένια, γιατί θα πάρει μεταλλικές ουσίες ο μούστος και το κρασί αργότερα θα κόβει και θα μαυρίζει.

Το πάτημα των σταφυλιών θα πρέπει να γίνεται αμέσως όσο τα σταφύλια είναι νωπά, μέσα σε τσιμεντένια ή ξύλινα πατητήρα. Αμέσως μετά το πάτημα ο μούστος να ματαφέρεται σε ξύλινο δοχείο, το οποίο όμως προηγουμένως έχουμε προετοιμάσει κατάλληλα ώστε να είναι τελείως καθαρό, χωρίς καμιά οσμή, να μη χάνει από πουθενά, και σφόδρον είναι παλιό να μην μας έχει δημιουργήσει κανένα πρόβλημα τον περασμένο χρόνο. Διαφορετικά θα πρέπει να εξετάσουμε με προσοχή την περιπτώσή του και αφού εντοπίσουμε την αιτία και την διορθώσουμε τότε μόνο να ξαναβάλουμε κρασί μέσα. Διαφορετικά θα μας ξαναχαλάσει το κρασί.

Κατά τη ζύμωση του μούστου, θα πρέπει να εξασφαλίσουμε τους παράγοντες εκείνους που θα επιτρέψουν την καλύτερη ζύμωση. Έτσι α) ο ΧΩΡΟΣ στον οποίο θα βράσει ο μούστος αλλά και θα διατηρήσουμε το κρασί μας στη συνέχεια, θα πρέπει να είναι τελείως καθαρός, ασηβετωμένος και απομονωμένος, χωρίς να υπάρχουν άλλα γεωργικά προϊόντα και πράγματα τα εκεί που ίσως μας δώσουν κάποια ανεπιθύμητη οσμή στο κρασί. Πρέπει να γνωρίζετε ότι τόσο μούστος όσο και το κρασί απορ-

Συνδρομές - εισφορές γνωστών μας

Την συνδρομή τους για την εφημερίδα του '83 και μερικές εισφορές μας έδωσαν οι παρακάτω Λαμπεριώτες, που ως σημειθών και άλλοι, για το καλό μας.

Τους ευχαριστούμε και ελπίζουμε το παράδειγμά τους να μιμηθούν και άλλοι, για το καλό του Λαμπερού.

Γουρνάμπασης Ευριπίδης	200
Θέος Ηλίας	200
Θέος Αναστάσιος	200
Κουτής Γεώργιος	200
Κολοβός Απόστολος	200
Κολοβός Γεώργιος	200
Κουτής Στυλιανός	200
Κουτής Κων	200
Κουτής Απόστολος	200
Κισσός Νικόλαος	200
Κουτής Ηλίας	200
Κωνσταντινίδης Δήμιος	200
Λυρίτσης Θωμάς	200
Λυρίτσης Βαγγέλης	200
Λυρίτσης Δημήτριος	200
Λυρίτσης Χρήσις	200
Λυρίτσης Νικόλαος	200
Λούκας Σοφία	200
Λούκας Ηλίας	200
Λούκας Πέτρος	200
Μήνος Θωμάς του Στεφ.	200
Μήνος Αναστάσιος	200
Μούστος Γεώργιος	200
Μήνος Βασίλειος του Στ.	200
Μούστος Βασιλείος	200
Μήνος Βασίλειος του Πρ.	200
Μακρογιάννης Θωμάς	200
Μαστρογιάννης Αντώνης	200
Μούστος Στέφανος	200
Μήνος Πέτρος	200
Νάκος Λάμπρος	200
Νάκος Ιωάννης	200
Παπαμιούστου Σωτηρία	200
Παρεδράκος Κων	200
Στάθης Λευτέρης	500
Στυλιανίδης Νικόλαος	200
Τσουκνίδας Θωμάς	500
Χρήστου Δημήτριος	200
Χρήστου Θωμάς	200

ροφούν πολύ εύλοκα ξένες οσμές, οι οποίες τελικά μας χαλάνε το κρασί.

Β) ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΣ ΑΕΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΜΟΥΣΤΟΥ

Ο καλός αερισμός επιτυγχάνεται είτε μεταγγίζοντας τον μούστο από βαρέλι σε βαρέλι 1-2 φορές, πράγμα δύσκολο γιατί θα μας λείπουν τα βαρέλια, ή παίρνοντας μούστο μέσα από το βαρέλι τον ξαναρίχνουμε από το επάνω μέρος του βαρελιού. Έτσι αναεριογονείται η μαγιά και επιταχύνεται η ζύμωση. Για το αέρισμα αρκούν 2 - 3 δοχεία των 10 - 15 κιλών. Τα δοχεία που χρησιμοποιούμε δεν θα πρέπει ποτέ να είναι σιδερένια ή τσίγκινα, αλλά ξύλινα ή πλαστικά.

γ) ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΖΥΜΩΣΕΩΣ

Η θερμοκρασία ζύμωσης πρέπει να κυμαίνεται γύρω στους 25-30 βαθμούς Κελσίου. Θερμοκρασία από 30—35 βαθμούς ελαττώνει τη ζωτικότητα της μαγιάς, πάνω από 35—40 βαθμούς η μαγιά νεκρώνεται και πάνω από 40 βαθμούς σκοτώνεται. Η χαμηλή θερμοκρασία, θερμοκρασία κάτω από 20 βαθμούς ανακόπτει την ζύμω-

Ο περιφερειακός δρόμος της Λίμνης Ταυρωπού

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ από τη σελ. 1

μοπρατηθεί αρχές του '84 παρουσιάζει μεγάλα πλεονεκτήματα σε σύγκριση με άλλα τμήματα της περιοχής Νεβροπόλεως.

Σύμφωνα με τη γεωλογική μελέτη (αναγνώριση) του γεωλόγου καθηγητή Γ. Μαρίνου, η νέα οδός ούς το μήκος της θα διέρχεται από εδάφη πιο ασφαλή, όπου δεν θα απαιτηθούν μεγάλα τεχνικά έργα.

Τα εδάφη αυτά είναι γυμνά, χωρίς καλλιέργειες και βασικά χρησιμοποιούνται για βοσκότοποι.

Αντίθετα στο τμήμα Καστανιάς - Φράγματος εντοπίζονται κατολισθήσεις υπό μορφή ρυμμάτων που ουσιαστικά μαζί με τις τυπικές κατολισθήσεις χαρακτηρίζουν ασταθή την περιοχή.

Η παρουσία αργιλικού μανδύα ικανού πάχους και η ατελής αποστράγγιση είναι η κύρια αιτία της εμφάνισης του φαινομένου αυτού.

Επιπλέον, οι κλιματικές συνθήκες πρέπει να τονίσουμε, πως το έργο αυτό για να προχωρήσει άμεσα η κατασκευή του είναι ανάγκη να θεωρηθεί σαν έργο εθνικής κλίμακας.

Το Νομαρχιακό Ταμείο Καρδίτσας αδυνατεί σήμερα να καλύψει τη δαπάνη του, που μαζί με τη συνδετήρια οδό Μορφουβίου - Μεσσηνικόλα θα ξεπεράσει τα 200 εκατ. Θεωρείται λοιπόν επιβεβλημένο να ενταχθεί στο πρόγραμμα Δημοσίων επενδύσεων όπως έγινε και με άλλα παρόμοια έργα.

ΤΟ ΟΔΙΚΟ ΔΙΚΤΥΟ ΤΟΥ ΚΥΚΛΩΜΑΤΟΣ

Η περιοχή της Νεβρόπολης παρουσιάζει σημαντικές δυνατό-

τητες τουριστικής αξιοποίησης. Η τεχνική λίμνη Ταυρωπού και το φράγμα είναι στοιχεία που ελκύουν από μόνα τους τον τουρισμό.

Σε συνδυασμό δε με τον ορεινό όγκο της Νότιας Πίνδου και τα πυκνά δάση που φθάνουν χαμηλά κοντά στη λίμνη δημιουργούν τοπία που είναι ιδιαίτερα όμορφα και σπάνια για τη χώρα μας.

Ένα ιδιαίτερο χαρακτηριστικό της περιοχής είναι ότι ενθικνυται για χειμερινό και θερινό τουρισμό.

Ο παραθεριστικός οικισμός «Νεραϊδα» που δημιουργήθηκε από τον αείμνηστο στρατηγό Ν. Πλαστήρα αποτελεί σήμερα ένα αξιόλογο τουριστικό κέντρο.

Η κατασκευή του οδικού δικτύου του κυκλώματος Ταυρωπού θα αξιοποιήσει ιδιαίτερα τη περιοχή και θα βοηθήσει και στην οικονομική της ανάπτυξη.

Για τους λόγους αυτούς τα συνεργαζόμενα γραφεία Λαζαρίδη - Σιώρη, που ανέλαβαν τη μελέτη του έργου, φρόντισαν η πρόσβαση στην περιοχή να είναι σύντομη και άνετη και η χάραξη της περιφερειακής οδού να βοηθάει στο να αναδεικνύονται οι φυσικές ομορφιές της.

Η υφιστάμενη οδός και ιδιαίτερα στις Ν.Δ. περιοχές της λίμνης είναι αδιάβατη το χειμώνα.

Αυτό επιβάλλει τη διέλευση της οδού από όσο το δυνατόν χαμηλότερα υψόμετρα.

Παρακάτω παραθέτουμε τις δαπάνες των έργων κατά τμήματα, με τιμές του Δ' τριμήνιου του 1981, όπως υπολογίσθηκαν από τους δύο διακεκριμένους Μηχανικούς.

● Τμήμα Μορφουβίου - Νεϊχωρίου 165.000.000 δρχ. Δαπάνη ανά χιλιόμετρο 12.300.000 δρχ. μήκος 13.450 χιλόμετρο.

● Τμήμα Νεοχωρίου - Φράγματος Ταυρωπού 160 εκατ. δρχ. Δαπάνη ανά χιλιόμετρο 17,5 εκ. μήκος 9.080 χιλ.

● Τμήμα Μορφουβίου - Τσαρδακίου 100 εκατ. δρχ. Δαπάνη ανά χιλιόμετρο 12 εκατ. μήκος 7.730 χιλ.

● Τμήμα Τσαρδακίου - Καστανιάς 150 εκατ. Δαπάνη ανά χιλιόμετρο 13,2 εκατ. μήκος 11.420 χιλ.

● Τμήμα Καστανιάς - Φράγματος Ταυρωπού 120 εκατ. Δαπάνη ανά χιλιόμετρο 12,9 εκ. μήκος 6.500 χιλ.

Σύνολο δαπάνης περιφερειακής οδού 605 εκατ. Δαπάνη ανά χιλιόμετρο 14,4 εκατ. μήκος 48,18 χιλ.

Εκτός των παραπάνω υπάρχει και το τμήμα Μητρόπολης - Μορφουβίου (10.650 χιλ.) που μαζί με τη συνδετήρια οδό με Μεσσηνικόλα θα κοστίζει 185 εκ. Η δαπάνη ανά χιλιόμετρο υπολογίζεται γύρω στα 15 εκ.

1) ΟΙ ΚΛΙΜΑΤΟΛΟΓΙΚΕΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΠΟΥ ΕΠΙΚΡΑΤΟΥΝ ΣΕ ΚΑΘΕ ΤΟΠΟ.

Λέγοντες κλιματολογικές συνθήκες εννοούμε τις καιρικές συνθήκες που επικράτησαν στην περιοχή από το δέσιμο του σταφυλιού μέχρι τον τραγητό. Οι βροχές που μεσολάβησαν, μια χαλαζόπτωση, υψηλές ζέστες, δυνατοί άνεμοι κλπ. Είναι παράγοντες που επιδρούν στην καλή ή κακή ποιότητα σταφυλιού. Ένας βροχερός καιρός την εποχή του τραγητού μπορεί να σπείσει τα σταφύλια και, εκτός απ' αυτό αφαιρεί και την μαγιά του σταφυλιού, αραιώνει το ποσό των σακχάρων, καθώς και όλα τα άλλα συστατικά του. Ομαλές καιρικές συνθήκες είναι εκείνες που θα μας δώσουν την επιθυμητή ποιότητα σταφυλιών.

2) Η ΠΟΙΚΙΛΙΑ ΤΩΝ ΣΤΑΦΥΛΙΩΝ

Όλοι μας γνωρίζουμε πως όλες οι ποικιλίες δεν δίνουν το ίδιο κρασί. Ποικιλίες με μεγάλες αποδόσεις και λίγα σάκχαρα δίνουν ελαφρό και όχι καλής ποιότητας κρασί. Σνώ ποικιλίες με μικρότερες αποδόσεις και πολλά σάκχαρα δίνουν άριστο κρασί.

3) ΣΥΣΤΑΣΗ ΕΔΑΦΟΥΣ

Το έδαφος, στο οποίο φυτεύσαμε το αμπέλι μας, επιδρά με τη σειρά του στην ποιότητα των σταφυλιών. Άλλη ποιότητα και απόδοση έχουν τα αμπέλια σε ασηβετολιθικά εδάφη και άλλη στα αργιλλώδη και υγρά. Άλλη στα επικλινή και φτωχά σε θρεπτικά στοιχεία και άλλη στον κάμπο.

4) Ο ΤΡΟΠΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑΣ ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ Ο ΤΡΟΠΟΣ ΚΛΑΔΕΥΜΑΤΟΣ ΟΠΩΣ ΚΑΙ ΟΙ ΛΟΙΠΕΣ ΚΑΛΛΙΕΡΓΗΤΙΚΕΣ ΦΡΟΝΤΙΔΕΣ, ΕΠΙΔΡΟΥΝ ΤΑ ΜΕΓΙΣΤΑ ΣΤΗΝ ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΣΤΑΦΥΛΙΩΝ

Έτσι όταν κάνουμε αυστηρό κλάδεμα (αφήνουμε λίγα μάτια)

Στοιχεία παγκόσμιας παράδοσης ΣΤΟ ΛΑΜΠΕΡΟ

Ανάμεσα στα πολύτιμα, μοναδικά και έξοχα στοιχεία της παραδοσιακής μεταβίβασης, με τα οποία μεταφερόμαστε στο μακρινό κόσμο ενός πανάρχαιου για μας παραμυθιού, βρίσκεται και η μαρτυρία κάθε αντιπρόσωπου γεροντικής ηλικίας σε τοπικιστικό πάντα πλαίσιο. Όσο κι αν θεωρούμε απόμαχους της ζωής τους ζαροφωγμένους γέροντες, όσο κι αν πιστεύουμε στην αδυσώπητα ενεργούς προσφοράς τους, εν τούτοις, δεν μπορούμε να παραβλέψουμε ότι μέσα τους κρύβεται κείνο το πάναγο ελληνικό στοιχείο που σε περασμένους αιώνες κμηδένισε κάθε θεωρία ανθελληνικής προπαγάνδας. Με χρονομένη στην καρδιά μας τούτη την πίστη μας, βρεθήκαμε στο σπίτι του Κωνσταντή, με τους μαθητές της Ε και ΣΤ τάξης του Σχολείου μας, όπου και αποκαλύφθηκε μπροστά μας ένας άγνωστος κι όμορφος τόπος, διάφανος στα μάτια και στο κορμάκι τούτου του ογδονταπεντάτη γέροντα, ασύλληπτα μακρινός και ιερόπρεπος για μιάς. Καταλάβαμε αμέσως πόσο διαφορετικός ήταν ο τρόπος ζωής σε τούτο το μικρό χωριούδακι που σήμερα δέχεται καθημερινά τα βέλη μιας κραυγαλέας τάσης του μοντερνισμού.

Ρωτάμε τον γέροντα να μας πει κανένα έθιμο παλιό, που σήμερα μεις δεν γνωρίζουμε, και κείνος σαν κάτι να αναθυμιάται προσπαθεί να χωρέσει με την νεορολισμένη θύμησή του σε κάποιο γιορτάσι του χωριού.

Σε κάθε χτύπο του καρπολογιού του ακούμε και μια μυστηριακή φωνή, σε μια συλλαβή του βλέπουμε ολόκληρη ζωή, και σε κάθε αναστεναγμό του νοιώθουμε το θλιβερό τραγούδι μιας εθιμικής εγκατάλειψης.

Σε τούτο τον τόπο αρχίζει αργά - αργά ο γέροντας (αφού τινάζει με πάταγο το τσιμπούκι του κάνοντας και τον μόνιμο σύντροφο που

είναι εδώ και αρκετό καιρό μια γατούλα, να τρομάζει) τα παλιά χρόνια ήταν ο κόσμος μονιασμένος, γίνονταν πουλλές διασκεδάσεις.

Έτσι μιτά από κάθε τρανή γιορτή κι αν ου κέρος το πέτριπι ούλο το χουργιά έβγαζε στην πλατέα κι έπαινε τρικούμπερτου γλέντι σε τρεις χορούς. Την αρχή έκανε πάντοτε ο δεσποτάς (ιερέας) ενώ ο χορός τον τραγουδούσε συνήθως το παρακάτω τραγούδι.
Ένας παπάς λειτουργάει σ' ένα παλιό κλησάκι κι απ' του πολύ του διάβασμα κι από την ψαλμωδία τριμυλιούσαν τα χέρια του και έπεσε του Βαγγέλιου κ.τ.λ.

Ένας λαός αδιάσπαστα δεμένος πάντα με το ειρηνικό στοιχείο στο πάθημα του ποπά. Σαν τελείωνε ο δεσποτάς τον χορό του άρχιζαν τα ερωτικά συνήθως τραγούδια με τα οποία ο κάθε νιός τραγουδούσε τον έρωτά του στη νιά που καμάρωνε με μια βαριά μαλλίνα ομορφεντημένη (τουαλέτα σημερινή).

Απ' εδώ πιδιά μ' συνεχίζει ο γέροντας, ξεκίνασαν όλα τα προξενιά που συνήθως ήταν σε παιδιά γειτονιάς όπως λέει και το τραγούδι.

Λεβέντης ήσουν μάτια μου λεβέντικα χορεύεις λεβέντικα πατάς στη γή και κουρνιαχτός δε θυγαίνει κ.ο.κ. Λέγουνταν πιδιάμ' κι άλλα πουλ

λά μα δεν τα θυμάμαι εγώ ύστερα από τόσα χρόνια. Μα τι να το κάνετε σεις τώρα αυτά, λέει με κάποιο παράπονο ο γέρο - Κωνσταντής. Τώρα πάνε αυτά τα έθιμα κι τα πιδιά φεύγουν απ' του χουργιά. Μα σεις πούστε νεοί α κόμα βάλτε το καλά στο μυαλό σας κι κάποιτι - κάποιτι νάρχιστι να βλέπετε του χουργιά σας που ρήμασι. Αληθινά παράπονο για μια πραγματική κατάσταση.

ΜΟΥΣΤΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ

ΤΟ ΤΕΤΑΪ

Ευχαριστώ τους τεταγιώτες της διασποράς της Αθήνας για την αποστολή της συμπαθέστατης εφημερίδος τους «Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΛΑΜΠΕΡΟΥ». Τους ευχαριστώ και τους συγκαίρω για την πολιτιστική τους δραστηριότητα. Τώρα δέβαια το ΤεταΪ έγινε Λαμπερό, όπως το Ζαγγάλι έγινε Ραχούλα, το χωριό μου (Βλάσσο) Μοσχάτο, το Βουνέσι - Μορφοβούνι και πράβα Κορδέλλα. Εγώ το γνώρισα από τα παιδικά μου χρόνια «ΤΕΤΑΪ» και τους ανθρώπους του ΤεταΪώτες. Ήταν το μόνο χωριό που γνώρισα καλά, χωρίς να αγναντέψω ποτέ. Στο Μεσημεριόλα έβγαλα το σχολειό, κεί γνώρισα τα γύρω χωριά. Ταξίδεψα στα μαθητικά μου χρόνια μέχρι το Φανάρι. Πήγαίνα τακτικά στο Σερμνίκι ή στη Μπεζούλα, για αλέθουμε το κολαμπόκι στους νερόμυλους. Αγναντέψα όλα τα γύρω χωριά: Νεοχώρι, Σταύγκο, Κερασιά. Από την Καρδίτσα αγναντέψα όλα τα χωριά που βρίσκονται σε παράταξη στα ριζά της Πεδιάδας και του βουνού. Ζουλευκάρι, Κρύα Βρύση, Πορτίτσα, Παλιόκαστρο, Αγ. Γιώργης κ.λπ. Το ΤεταΪ ήταν πάντα αθέατο και άγνωστο γή. Στο σπίτι μου — στα χρόνια ακόμα του παπού μου — περνούσαν αρκετοί Τεταγιώτες φίλοι μας ταξιδεύοντας για την Καρδίτσα ή γυρίζοντας από κεί. Το χωριό τους μου είχε γίνει μυστήριο.

Το γνώρισα πολύ αργά ύστερα από πενήντα περίπου χρόνια. Ήμουν στην Καρδίτσα, όταν ένα πρωινό με πήρε ο φίλος μου, ο αξεχαστος Παπαζαρκάδας με το κουρσάκι του για το χωριό του το Καταφύγι. Από κεί επισκεφτήκαμε το ιστορικό ερειπωμένο μοναστήρι της Πέτρας. Τη μέρα εκείνη αγναντέψα για πρώτη φορά το ΤεταΪ — είχε γίνει τότε Λαμπερό — με συνοικισμούς τα Ζερβείκα και Κολοβείκα.

Την ίδια περίπου εποχή γνώρισα την Καστανιά και το Τσαρδάκι.

Τους θυμάμαι τους Τεταγιώτες από τα παλιά χρόνια της απεριγραπτής φτώχειας. Τους διέσωσαν οι δαιτηρολόγοι του χωριού τους με την παραδοσιακή βιοτεχνία των ξυλοκάρβουνων, τα οποία στην ιδιαίτερη επαγγελματική τους γλώσσα αναμαζάν «λουλάκι».

Τα ίδια δάση έδωσαν ζωή και στα γειτονικά χωριά (Βλάσσο, Πορτίτσα κ.λπ.). Κουβαλώντας καθημερινά φωτόξυλα στην Καρδίτσα — με τα οποία αγόραζαν το ξηρό καρβέλι του φούρνου. Φτώχεια στερηση ανελέητη. Άλλαξε τα τελευταία είκοσι χρόνια ριζικά τη ζωή. Τα χωριά μας, τα πιο πολλά μετανάστεψαν. Λίγοι έμειναν σ' αυτά. Οι νέοι άνθρωποι δεν υποπτεύονται τι τραβήξαμε εμείς οι παλαιοί. Αυτοί σήμερα ζούν άμεσα.

Στο χωριό μου από τις 150 οικογένειες έμειναν οι 50. Έχουν όμως νερό και αυτόματα τηλεφωνα στα σπίτια τους, ηλεκτρικό ψυγείο, τηλεοράσεις, δυό φορές την μέρα λεωφορείο με την Καρδίτσα. Άσφαλτο ως το χωριό και η ρόδα προωθήθηκε σε όλα τα σπίτια. Οι αιτιάσεις των χωριών μας — όπως και το Λαμπερό — συγκρόησαν τώρα συλλόγους, εκδίδουν εφημερίδες, κινούνται για να συνδεθούν με τις προγονικές ρίζες, με την ιερή γή των πατέρων τους με τ' άγια χώματα των χωριών μας. Αξιοπαύνη η προσπάθειά τους.

ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΤΣΙΤΣΑΣ

ΣΟΒΑΡΑ ΚΑΙ ΑΣΤΕΙΑ...

Τελικά, που λέτε, τα κατάφερα. Έσπερξα λίγο από δω, σπρίμωξα λίγο από εκεί, ανάβαλα κάτι φιλοδουλειές που είχα, με δόθησαν και κάτι μαρούλες άδεια που πήρα και νόμισα στο Λαμπερό για τις διακοπές μου!

Έφτιασα που λέτε με το λεωφορείο της γραμμής «Καρδίτσα — Τσαρδάκι — Λαμπερό — Καστανιά — Μούχα — Κασαβάσια και...» ά, δεν έχει άλλα. Μόνο αυτά τα ολίγα.

Βέβαια θέση δεν είχα. Ούτε και στα δυό μου πόδια πάταγα. Έπρεπε βλέπετε να μείνει χώρος να ποτήσουν κι άλλοι. Όμως πιστέψτε με, αυτό δεν με πείραζε καθόλου. Αρκεί που πήγαίνα στο Λαμπερό!

Κατηφόρισα, λυπόμ το ΔΡΟΜΟ από την Μανιαχή Κωσποινιά προς τα κάτω, εδώ έπεφταν, εκεί σηκωνόμουν αλλά και αυτό δεν με πείραζε αφού σε λίγο θα έμπαινα στο Λαμπερό. Μάλιστα δικαιολόγησα και την κοινότητα. Υπό μυσία κίνηση είμασταν, λέω, τι τον θέλουμε αυτών το δρόμο!!!

Και ώ που θαύματος. Έφτασα στο Λαμπερό σώος και αβλαβής. Βέβαια, από τη φόρα που είχα πάρει, βρέθηκα να φιλάω την εικόνα της Παναγίας μέσα στην εκκλησία και δεν είμαι και θρήσκος. Όμως τι σημασία έχει. Αρκεί που θα κάνω τις διακοπές μου στο Λαμπερό. Ξέρω ότι όσο θα είμαι εδώ, όλο ευχάριστες εκπλήξεις θα δοκιμάζω.

Φιάνω λοιπόν, νικητής και τροπαιούχος στο σπίτι μου και ιδού η πρώτη έκπληξη. Ανοίγω τη βρύση να κάνω ένα μπανάκι, ακούω κάτι ακαθόριστους θορύβους, κάτι σαν μπρρρ... σαν ψασσ... αλλά νερό δεν βλέπω. Δεν πταούμαι όμως. Σκέφτομαι, ότι καθένας, το δικό του ιδρώτα θα μυρίζει μια που όλοι το ίδιο πρόβλημα θα έχουμε, ξανοίδικαιολογώ την κοινότητα και βγαίνω στα μαγαζιά.

Διαλέγω ένα, που νόσχει παχύ Ίσκιο και μπόλικο σέρα, πωραργάλλνω και ένα φραπέ (ευρωκοινωνικές συνήθειες βλέπετε) και να η δεύτερη έκπληξη. Τη μία μέρα πληρώνω τους τέσσερις 80 (κέρασα και μερικούς), την άλλη πλη-

ρώνω τους τρεις 100. Και πως έφτιαξα και μόνος μου!

— Έ, λέω, θα αυξήθηκε ο καφές και δεν το πήρα πρέφα. Κάτω έτσι, κάτι να πω και εισπράζω την ειρήνη μου.

— Είναι κι αλλού πορτοκαλιές! — Δεν πειράζει λέω, στο Λαμπερό αρκεί που είμαι και σε συμβόλιον τέτοια.

Πάω λοιπόν προς το συνοικισμό, λέω να ρίξω και κομμικά κλωσισα στο καινούργιο γήπεδο αλλά φαίναται πως έδρασε η αγορμισούνη μου και νάσσει η μπάλλα στα χωράφια.

Κινάω να πάω να την πιάσω, αλλά με σισοματούν. Η μπάλλα με πληροφοροούν έπεσε σε ΙΔΙΩΤΙΚΟ ΧΩΡΟ και απαγορεύεται να μπεις να την πάρεις.

— Μα ρε παιδιά χέρσο είναι το χωράφι.

— Δεν έχει σημασία. Ο χώρος είναι ιδιωτικός.

— Έ, λέω, εγώ με τον νόμο ποτέ δεν τα έβαλα. Την ιδιοκτησία πάμια πη σεβόμωσα. Τώρα θα παρονομήσω; Και την αφήσα.

Εδώ που πια λέμε όμως, ευκαιρία ζητούσα να σισοπήθω το παιγνίδι γιατί κάτι γοργολιστικό μούσπαγε τη μύτη. Πλησιάζω λοιπόν και διαπιστώνω ότι είναι κοκοράσι.

Πιό δίπλα άνοιξε και κρωπολειό.

Αγοράζω λοιπόν λίγο κρέας πωρίνω και κάμποσο κοκορέτσι και τραβώ για το σπίτι. Φυσικά δεν με πείραζε που το κρέας ήταν σπάλλα και είχε την ίδια τιμή με το μπουτι, ούτε ότι το κοκοράσι ήταν από μοσχάρι και όχι αρβίστο. Αφού ήταν από το Λαμπερό;

Μια όμως που ήρθα, λέω ως πιάω να δω και το Μεσοτήρι. Βολεύτηκα και από αυτοκίνητο και ξεκινάω. Βέβαια, δεν το είδα τελικά γιατί ο δρόμος ήταν χαλασμένος και δεν κατόρθωσα να πάω. Αλλά και πάλι δεν με πείραξε. Αρκεί που βρισκόμουν στο Λαμπερό.

Τέτοια πράγματα που λέτε. Δεν πειράζει όμως. Εγώ να είμαι καλά να ξεπανάω τις διακοπές μου στο Λαμπερό και του χρέου. ΧΡΗΣΤΟΣ Φ. ΚΟΛΟΒΟΣ

Ο ΣΠΙΧΟΣ ΜΑΣ

Χωριό μου

Στέκεις εκεί ολόλευκο στον βουγού το πλάι αγαπημένο μου χωριό όλο ομορφιά και χάρη

Τα πράσινα τα δάση σου τα γέρινα πλατάνια και τα μικρά σπιτάκια σου σου δίνουν περιφάνεια.

Εκεί ξύπνησα κάποιο πρωί κι είδα το φως, τον ήλιο εκεί περπάτησα μικρός και πήγα στο σχολειό.

Τις παιδικές μου τις χαρές τα πρώτα τα παιγνίδια εκεί τα γνώρισα τώρα στάχτη κι αποκαθία.

Να 'ταν να ξαναγύριζα στο Λαμπερό να ζήσω όμορφα χρόνια ξένοιαστα πριν να το λησμονίσω.

«Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΛΑΜΠΕΡΟΥ»

Εφημερίδα του Συλλόγου των Απανταχού Λαμπεριωτών Καρδίτσας «Ο ΜΕΓΑΛΩΒΑΣ»

Υπεύθυνος Έγλης ΤΣΟΥΚΝΙΔΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΠΑΦΛΕΣΣΑ 33 Άγιος Μημήτριος Μπραχάμι Τηλ. 97.34.656

Συντάσσεται από Συγκτακτική Επιτροπή

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ Ετησία συνδρομή 200 Σωματεία Οργανισμοί 400

Τυπογραφείο ΜΑΤΑΦΙΑΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ Βατσαζή 9 Τηλ. 52.22.297

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

1. Μετά την εξέταση ενός Φοιτητού, ο καθηγητής αγανατισμένος φωνάζει τον κλητήρα και του λέει: — Ρέ Μήτσο φέρε ένα δεμάτι σανό σε παρακαλώ και ο Φοιτητής ετοιμόλογος λέει στον κλητήρα και σε μένα ένα καφέ-***

2. Στο δημόσιο κήπο, ένα αγοράκι πλησιάζει μια κυρία: — Σας παρακαλώ. Τι είναι μωρό μου; — Χάθηκα. Μήπως είδατε μια κυρία χωρίς χείρες; ***

3. Ο φύλακας συνομιλεί με ένα νέο κρατούμενο. — Τι σ' έφερε εδώ; τον ρωτάει ο συναγωνισμός απαντάει — Πως; — Να έφτιαχνα τα ίδια χαρτονομίσματα με την κυβέρνηση και αυτό δεν της άρεσε! ***

4. Ένα αυτοκίνητο της αστυνομίας φτάνει σε μια αναγε.ρμένη πολυκατοικία όπου ένας οι κοδόμος τραυματίστηκε πέφτοντας από τις σκαλωσιές.

— Τι έγινε; ρωτούν τους συναδέλφους τους.

— Ε! να την ώρα που δούλευε, ο διπλανός του του είπε ότι τον απατούσε η γυναίκα του εδώ και τρία χρόνια.

— Ε! και λοιπόν; — Ο άνθρωπος έπεσε από τα σύνεφα.

ΕΠΙΣΚΕΥΑΙ ΚΛΕΙΔΑΡΙΩΝ ΡΟΛΛΩΝ ΚΑΙ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΕΙΣ ΤΖΑΜΙΩΝ ΑΝΑΣΤ. ΦΩΤ. ΖΕΡΒΑΣ Κερκύρας 61 — ΚΥΨΕΛΗ ☎ 88.16.885 — 86.70. 603

ΚΩΝΣΤ. ΕΥΑΓ. ΖΑΧΟΣ ΓΕΩΡΓ. Κ. ΠΑΠΚΩΣΤΑΣ ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΑ Γραφείον: Αρισταίου 2 — 4 Ν. ΚΟΣΜΟΣ ☎ 90.11.495 — 90.20.521

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΚΑΤΟΛΙΣΘΗΣΗ

Κατολισθηση ονομάζεται το φαινόμενο σχετικά ξηρές μάζες ενός αποσαθρωμένου πετρώματος που βρίσκονται σε μια πλαγιά, να μετακινούνται από ένα υψηλότερο σε ένα χαμηλότερο επίπεδο.

Διακρίνουμε τα εξής είδη κατολισθήσεων:

1. Περιστροφική ολίσθηση.
2. Ολίσθηση χαλαρού υλικού.
3. Πτώση αποσαθρωμένου υλικού.
4. Ολίσθηση ογκόλιθων
5. Πτώση ογκόλιθων.

Γενικά οι κατολισθήσεις συμβαίνουν σε επικλινείς περιοχές, όπου συνήθως τα στρώματα αποσαθρωθέντων πετρωμάτων έχουν επικαθίσει επί οριστολίθων ή αργιλικών στρωμάτων.

Οφείλονται δε σε δύο παράγοντες. Στην βαρύτητα και στο νερό το οποίο παίζει το ρόλο λιπαντικού. Δηλαδή εισερχόμενο μεταξύ των δύο στρωμάτων δημιουργεί μια ολισθηρή επιφάνεια και έτσι το υπερκείμενο στρώμα γλιστρά επί του υποκειμένου.

Παρατηρούνται συνήθως μετά από εντονες βροχοπτώσεις ή κατά την περίοδο που λιώνει το χιόνι και διευκολύνονται όταν η κλίση των πετρωμάτων και της πλαγιάς είναι ίδιες.

Πρίν από την έναρξη των κατολισθήσεων παρατηρούνται ρωγμές του εδάφους και ακούγονται τριγμοί. Συνέβη όμως το εξής παράδοξο. Ένα τμήμα του βουνού MONT GOINIA στη Βενετία, κατολισθήσε κατά τη διάρκεια της νύχτας, χωρίς θόρυβο, μέσα στην παρακειμενη κοιλάδα, χωρίς να το αντιληφθούν οι κάτοικοι τα σπίτια των οποίων βρίσκονταν πάνω στο κατολισθένον τμήμα.

Είναι δυνατό σεισμικές δράσεις να προκαλέσουν κατολισθήσεις. Στς Τόκυο το 1923 μετά από ένα σεισμό ένα τμήμα εδάφους ολίσθησε στη θάλασσα παρασέρνοντας μαζί του και ένα τραίνο.

Στην Ελλάδα λόγω της μεγάλης εξάπλωσης του φλύσχου το φαινόμενο είναι συνηθισμένο. Πρόσφατο παράδειγμα η καταστροφή από κατολισθηση του Μικρού Χωριού της Ευρυτανίας το 1965.

Οι περιοχές που πλήττονται πιο πολύ είναι: η Ήπειρος, η Δυτική Θεσσαλία, η Στερεά Ελλάδα (ιδίως Ευρυτανία και Φθιώτιδα) και η Β.Δ. Πελοπόννησος.

Τρόπος για να αντιμετωπίσουμε τις κατολισθήσεις είναι οι εξής:

1. Αποστραγγιστικά έργα, με τα οποία συγκεντρώνονται τα υπόγεια νερά και διοχετεύονται μακριά από την περιοχή. Επειδή όμως είναι αντιοικονομικά, συμφέρει η μετακίνηση του οικισμού σε σταθερότερο μέρος.
2. Υδραυλικά έργα που α-

πομακρύνουν τα επιφανειακά νερά από τη ζώνη διαταράξεως.

3. Δομικά έργα που συγκρατούν τα έτοιμα να αποσπαστούν από τα πρανή τεμάχια πετρωμάτων.

4. Η αναδάσωση της περιοχής, καθ' όσον η θλάσηση εμποδίζει την επιφανειακή απόπλυση αποτελώντας μια ζωντανή προστασία κατά των κατολισθήσεων.

5. Οι κυματοθραύστες που εμποδίζουν τη διαβρω-

τική ενέργεια των κυμάτων.

Η κατολισθηση που συντελείται στο χωριό μας ανήκει στην κατηγορία «ολίσθηση χαλαρού υλικού» γιατί αυτό και συντελείται αργά - αργά.

Άμεσος κίνδυνος να πέσει όλη η πλαγιά στους πρόποδες του βουνού ξαφνικά δεν υπάρχει. Η καταστροφή που συντελείται είναι αργή μεν αλλά σταθερή.

ΧΡΗΣΤΟΣ Φ. ΚΟΛΟΒΟΣ

ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

Ένα σύγχρονο κοινωνικό πρόβλημα που πρέπει να μας απασχολεί όλους

Τον τελευταίο καιρό συχνά βλέπουμε τις πρώτες σελίδες των εφημερίδων να τις κατέχουν τίτλοι με κεφαλαία πάντα γραμμένοι για κλοπές και διορρήξεις. Για μασκοφόρους που δένουν τα θύματά τους μέσα στο ίδιο τους το σπίτι. Για ένοπλες ληστείες, που οι δράστες πυροβολούν αστυνομικούς. Για σπληνικές εμπόρων ναρκωτικών, που πλουτίζουν σκορπίζοντας αδιάσταστα γύρω τους το λευκό αργό θάνατο. Για απάνθρωπους βιασμούς και απραγαυλισμούς και τόσα άλλα. Με λίγα λόγια το κοινό εγκλημα δρισκεπται στο κέντρο του ενδιαφέροντος και των συζητήσεων.

Βέβαια οι αιτιολογίες αχχέρ δεν αδρανούν. Συλλομβάνουν και καταδικάζουν πολλούς από τους δράστες των εγκλημάτων. Ωστόσο, όμως, με τη σύλληψη μερικών και μόνο κακοποιών δεν είναι δυνατόν να κλείσει το θέμα «ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ».

Τα περιστατικά που συμβαίνουν καθημερινά θέτουν σ' όλους μας ερωτήματα. «Ορισμένοι κακοποιοί πιάστηκαν, μήπως όμως υπάρχουν και κάποιοι άλλοι που ενεργούν παρασκηνιακά και κυκλοφορούν ελεύθερα ανάμεσά μας;». Όλοι αμφιβάλλουμε αν και πόσο μπορούμε να είμαστε ασφαλείς στο σπίτι μας, όπου βγαίνουμε για ψώνια ή όταν κάνουμε αμέριμνοι τη βόλτα μας στο πάρκο της γειτονιάς. Όλους μας έχει κυριέψει το αίσθημα του φόβου και της ανησυχίας. Πολλοί λένε ότι έχει δημιουργηθεί έξοψη εγκληματικότητας, όμως άλλοι διαφωνούν.

Αλλά αν πάρουμε τα πράγματα από την αρχή: Λέγοντας εγκληματισμό κάθε αδίκημα. Εγκλημα δεν είναι και δεν πρέπει να θεωρείται μόνο η ανθρωποκτονία, η ληστεία ή ο διασμοδός, αλλά και το δήθεν «αφελές» κλέψιμο του μπακάλη από ζύγι, η απάτη κ.λπ.

Από πού όμως ξεκινάει το κακό και πού είναι αυτό που βοηθεί την αύξησή του; Η εγκληματικότητα έχει κοινωνικές ρίζες. Ένα παιδί θα «πέσει» στο εγκλημα αν θα έχει μεγαλώσει σε διαλυμένη οικογένεια ή δε θα έχει αποκτήσει την κατάλληλη μόρφωση και διαπαιδαγώγηση. Αλλά κι από τη στιγμή που ο νέος θα διαπράξει κάποιο εγκλημα, πιστατεί, καταδικαστεί και φυλακιστεί, δε θα είναι δυνατό μέσα στη φυλακή ν' αλλάξει ιδέες, να συμμορφωθεί, να βγει νοικοκύρης. Κι ούτε όταν θα αποφυλακιστεί θα πάψει να είναι εγκληματίας. Γιατί

απ' τη στιγμή που ο αποφυλακισμένος θαλήσει ν' αρχίσει μια νέα ζωή, θα αντιπύσει μπροστά του ένα πελώριο πείχος. Κι αυτό, γιατί η κοινωνία μας ποτέ δεν αποδέχεται έναν εγκληματία.

Ζούμε σε μια κοινωνία, η οποία δικαιώνει όσους φτάνουν σε οικονομική επιτυχία, αδιαφορώντας για τον τρόπο που έφτασαν. Η οποία δεν περιέχει ορισμένα ιδανικά και ρίχνει τους νέους στα δίχτυα της ανεργίας και του άγχους. Από δώ αρχίζει η εγκληματικότητα. Κι έναν αποφυλακισμένο σ' όλη του τη ζωή που ακολουθεί το σπύγμα, θα είναι κοινωνικά εξοστρακισμένος. Δε θα τον δέχονται στις κοινωνικές σχέσεις, θα που είναι δύσκολο να βρει δουλειά. Έτσι θα γυρίσει εκεί απ' όπου ξεκίνησε: στον υπόκοσμο, στην παρανομία, στο εγκλημα.

Κι από δώ και πέρα τι μπορεί να γίνει; ΠΟΛΥΑΑ. Αρτιότερη οργάνωση της αστυνομίας. Καλύτερη πηρ δικαιοσύνης, όταν αφορά τη λειτουργία της και τον τρόπο επιβολής των ποινών. Θα μπορούσαν ίσως να ληφθούν μέτρα, τα οποία θα δίνουν την ευκαιρία και τη δυνατότητα στον εγκληματία που έχει φυλακισθεί, να συμμετέχει κανονικά στις κοινωνικές σχέσεις. Αλλά πάνω απ' όλα να κυριαρχήσει η παροχή σωστής παιδείας και κατάλληλης ενημέρωσης στους πολίτες. Γιατί αν μη ξεχνούμε και το γνωστό αξίωμα: Καλύτερα να προλαβαίνεις, παρά να θεραπεύεις.

Ας κάνουμε, λοιπόν, μια προσπάθεια κι αν ελπίζουμε ότι το μέλλον θα είναι καλύτερο για όλους μας.

ΛΟΥΚΑ ΣΟΦΙΑ

Δωρεά στην εκκλησία του χωριού μας

Με την συμπλήρωση ενός χρόνου από τον θάνατο του πολυαγαπημένου μας συζύγου και πατέρα, Χρυσόστομου Μούστου προσφέρουμε το ποσό των δέκα χιλιάδων δραχμών (10 000) στην Εκκλησία του χωριού μας Η σύζυγος: Κατίνα.

Τα παιδιά του: Τάσος, Λίτσα, Χαράλαμπος, Σπυριδούλα. Ο εγγονός: Χρυσόστομος.

Θύμησης και στοχασμοί ενός Λαμπεριώτη

«Χωριό μου όμορφο με τις ραχοούλες και τις λαγκαδιές». Ακόμα αντηχεί στ' αυτιά μου τούτο το τραγούδι, καθώς σχολιορούδι, μαζί με τ' άλλα τα παιδιά, το τραγουδούσαμε στο φτωχικό μας σχολειό. Στον καθένα μας στο άκουσμά του ξαναφέρνει στο μνημονικό ατομικά διώματα, ευχάριστα ή δυσάρεστα συναισθήματα, ξεχασμένες παιδικές μνήμες. Μικρός τότε, πόσο κομάρωνα σαν τα χείλη μου το σιγοψιθύριζαν γιατί φανταζόμουν πως άλλο χωριό με ραχοούλες και ρεματιές δεν θα υπήρχε, και πως μόνο το δικό μου, γιατί τότε νοιώθα δικό μου, θάταν η ζωγραφιά που δέλεπα με τα φτερά της αγύμναστης ακόμα φαντασίας μου. Ήθελα τότε να τρέξω στις δασωμένες πλαγιές κάθε ραχοούλας, να σμίξω το τραγούδι μου με το τραγούδι κάθε φτερωτού σολίστα σε κάθε λάχη λαγκαδιάς να κρουβεντιάσω με το γάργαρο νερό κάθε δρυσούλας, να νοιώσω λυτέρως με το νερό της φύσης, το δάσος. Παιδικά όνειρα που η αναπόλησή τους μου δημιουργεί ανατριχίλα καθώς προσπαθώ σήμερα να συνταιριάσω την πραγματικότητα με το τότε. Τι θλιβερή η σημερινή εικόνα του χωριού μας. Όπου κι αν ρίξεις τη ματιά σου πληγώνεται και θρηνεί. Εγκατάλειψη, ερήμωση. Χορτασιασμένα δρομάκια κλείνουν πικραμένα την ιστορία τους, μισογκρεμισμένα σπίτια γίνονται η μόνη κατοικία των νεκροιδών κι οι νεροφαγωμένες ρούγες ολολήρων την εικόνα του χωριού που αργότερα βγαίνει βαριά άρρωστο. χωρίς προοπτική γιατρείας. Λιγοστοί άνθρωποι γυροφέρνουν στους ερημωμένους δρόμους με ζωγραφισμένη στα πρόσωπά τους την απογοήτευση, με σαρακωμένη την ψυχή τους από την πολύχρονη εγκαρτέρηση για καλύτερη, προσπαθώντας με αγκομαχητά να εξωτερικεύσουν την ψυχική τους ανάγκη για μια οποιαδήποτε πίστη, με τους στίχους του Γκρέν.

«όσο κι αν δεν το θέλει ο Χάρος, βεβαιώνω, πως είναι ωραίο να ζεις και νάσαι δυνατός».

Έβγαλε το χωριό μας δασκάλους, καθηγητές, γιατρούς, γεωπόνους, δικηγόρους κι άλλους που θέλουν να λέγονται ότι αποτελούν την πνευματική αφρόκρεμα του Λαμπεριώτικου χώρου. Κι όλοι μας φίλοι μου επισκεπτόμαστε το χωριό το καλοκαίρι. Κι αντί να παίξουμε το ρόλο του μπροστάρη για μια προσπάθεια πολιτιστικού ανεβάσματος που θα σήμαινε το δγάσιμο του μόνιμου κάτοικου απ' τον πνευματικό του λήθαργο και το ανέβασμά του σε καινούργια πνευματική και πολιτιστική σφαίρα, διαμερυσώμαστε γιατί δεν γίνεται τίποτα στο χωριό μας τουλάχιστον από πολιτιστικής σκοπιάς. Πρέπει όμως ν' αυτοερωτηθούμε για το ποιάς περιμένουμε να πάρει μια τέτοια πρωτοβουλία, αφού εμείς οι «γραμματιζούμενοι» όπως μας λένε οι απλοϊκοί συγχωριανοί μας μ' όλο τον αυθορμητισμό τους αλλά και την χωριάτικη πονηριά τους, θρονιαζόμαστε στα παγκάκια κάτω απ' τον πλάτανο, και προσπαθούμε να δημιουργήσουμε «κουλτουριάρικη» ατμόσφαιρα, αποφεύγοντας την προσπάθεια για παρουσίαση έστω κι ερασιτεχνικής πολιτιστικής δουλειάς. Μα θα πει

κάποιος έχουμε σύλλογο Αθηνών και σύλλογο Καρδίτσας που θα πρέπει να σηκώνουν το βάρος για κάθε πολιτιστική εκδήλωση κι εμείς δεχόμαστε να συμπαρασταθούμε. Συμφωνώ σ' αυτό, αλλά δε θα πρέπει να θεωρηθούμε εμείς απαλλαγμένοι των ευθυνών. Έχω τη γνώμη πως εμείς θα πρέπει να αποτελέσουμε κινητήρια δύναμη και οι σύλλογοι εκτελεστικά όργανα για την πρακτικοποίηση κάθε πολιτιστικής σύλληψης. Ας με συγχωρέσουν οι φίλοι των Δ.Σ. των συλλόγων, αλλά νομίζω ότι με την μέχρι τώρα στάση τους, στον πολιτιστικό τομέα, επιβεβαίωσαν την αλήθεια ότι η αδράνεια δεν είναι μόνο φυσικός αλλά είναι και ψυχολογικός νόμος. Κι οι σύλλογοί μας στο τομέα της πολιτιστικής προσπάθειας υπήρξαν θύματα της ψυχολογικής αδράνειας, με έμβλημά τους το «μη κινείς τα καλάς κείμενα». Μας διδασχον ότι τα καθιερωμένα έχουν καλά καθιερωθεί κι αν τα μετακινήσουμε, θα τα χαλάσουμε. Μας προτρέπουν με την αδράνεια τους να δεχθούμε τα καθιερωμένα και να ησυχάσουμε. Έτσι όμως δεν μπορεί να πάει μπροστά ο τόπος μας κι η Λαμπεριώτικη ιστορία δε θα είναι μια πορεία προς νέα μορφή ζωής αλλά θα είναι σημειωτόν, μια ακινησία σε σχήματα με τα οποία θα ταυτιστούμε γιατί γίνονται συνηθια.

Δυστυχώς όμως κι τοπική μας αυτοδιοίκηση δεν κατάφερε, μέχρι τώρα τουλάχιστο, να λειτουργήσει σαν πυρήνας τοπικής ουσείρωσης, ώστε να μπει σφήνα αντίθετη προς την κάθε αιτία της Λαμπεριώτικης αδράνειας και ν' αποτελέσει πόλο συγκέντρωσης μιας τοπικής λαϊκής συμμετοχής για κάθε δημιουργία, όπως οι καιροί απαιτούν. Η μεγάλη αλήθεια, ότι η πρόληψη είναι η καλύτερη θεραπεία, θα πρέπει να βασανίσει την Κοινοτική μας αρχή, για πολλά θέματα, ώστε ν' αποτεύγουν καταστάσεις σαν αυτές που δημιουργήθηκαν για μεγάλο χρονικό διάστημα του καλοκαιριού στο χωριό, από έλλειψη νερού.

Αν λοιπόν δε θέλουμε να κυνηγάμε το σκοτάδι της Λαμπεριώτικης νυχτιάς, αν θέλουμε να προφτάσουμε ώστε οι ρυτίδες του Λαμπεριώτικου πρόσωπου να μη μπούν και στη καρδιά του, οπότε θάνατι σργά, αν προσπαθήσουμε όλοι μαζί, κοινότητα, σύλλογοι, γραμματιζούμενοι να δημιουργήσουμε από τώρα και πέρα μια συνεργατική συμφωνία στην οποία ο καθένας θα προσφέρει ότι μπορεί κι απ' την οποία όλοι θ' αντλούμε δύναμη και θάρρος για να συνεχίζουμε καθημερινά τον αγώνα της προσπάθειας μέχρι να πετύχουμε την ανύσταση του ΝΕΚΡΟΥ ΛΑΜΠΕΡΟΥ».

ΛΑΜΠΡΟΣ ΗΛ. ΜΟΥΣΤΟΣ

Ανακοινώσεις

Παρακαλούνται, όσαι από τους αναγνώστες μας, αλλάξιουν διεύθυνσή να μας το γνωστοποιούν.

Την ευθύνη για τα ευνοήγγραφα άρθρα φέρει ανέραια ο συγγραφέας. Τα κείμενα δεν επιστρέφονται είτε δημοσιευθούν είτε όχι.